

TIESAS SPRIEDUMS (virspalāta)

2008. gada 17. jūlijā*

Lieta C-66/08

par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši LES 35. pantam, ko *Oberlandesgericht Stuttgart* (Vācija) iesniedza ar lēmumu, kas pieņemts 2008. gada 14. februārī un kas Tiesā reģistrēts 2008. gada 18. februārī, tiesvedībā par tāda Eiropas apcietināšanas ordera izpildi, kas izdots attiecībā uz

Szymon Kozłowski.

TIESA (virspalāta)

šādā sastāvā: priekšsēdētājs V. Skouris [*V. Skouris*], palātu priekšsēdētāji P. Janns [*P. Jann*], K. V. A. Timmermanss [*C. W. A. Timmermans*], A. Ross [*A. Rosas*], K. Lēnartss [*K. Lenaerts*], Dž. Arestis [*G. Arestis*] un L. Bejs Larsens [*L. Bay Larsen*] (referents), tiesneši J. Makarčiks [*J. Makarczyk*], P. Kūris [*P. Kūris*], E. Juhāss [*E. Juhász*], A. O'Kifs [*A. Ó Caoimh*], P. Linda [*P. Lindh*] un Ž. K. Bonišo [*J.-C. Bonichot*],

ģenerālvokāts Ī. Bots [*Y. Bot*],
sekretārs B. Fīleps [*B. Fülöp*], administrators,

* Tiesvedības valoda — vācu.

ņemot vērā Tiesas priekšsēdētāja 2008. gada 22. februāra rīkojumu par paātrināta procesa saskaņā ar Reglamenta 104.a panta pirmo daļu piemērošanu lūgumam sniegt prejudiciālu nolēmumu,

ņemot vērā rakstveida procesu un 2008. gada 22. aprīļa tiesas sēdi,

ņemot vērā apsvērumus, ko sniedza:

— Kozlovska [*Kozłowski*] vārdā — M. Štirnvaiss [*M. Stirnweiß*], *Rechtsanwalt*,

— Vācijas valdības vārdā — M. Lumma [*M. Lumma*] un J. Kempere [*J. Kemper*],
pārstāvji,

— Čehijas valdības vārdā — M. Smoleks [*M. Smolek*], pārstāvis,

— Dānijas valdības vārdā — J. Berings Lisbergs [*J. Bering Liisberg*], pārstāvis,

— Francijas valdības vārdā — Ž. K. Niolē [*J.-C. Niollet*], pārstāvis,

— Itālijas valdības vārdā — F. Arena [*F. Arena*], *avvocato dello Stato*,

- Nīderlandes valdības vārdā — K. Viselsa [*C. Wissels*] un M. Norta [*M. Noort*], pārstāves,

- Austrijas valdības vārdā — K. Pezendorfere [*C. Pesendorfer*] un T. Filepa [*T. Fülöp*], pārstāves,

- Polijas valdības vārdā — M. Dovgjelevičs [*M. Dowgielewicz*] un L. Redzinjaks [*L. Rędziniak*], pārstāvji,

- Slovākijas valdības vārdā — J. Čorba [*J. Čorba*], pārstāvis,

- Somijas valdības vārdā — J. Heliskoski [*J. Heliskoski*], pārstāvis,

- Eiropas Kopienu Komisijas vārdā — S. Grīnheida [*S. Grünheid*] un R. Trousterss [*R. Troosters*], pārstāvji,

noklausījusies ģenerālvokātu,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

- ¹ Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir par to, kā interpretēt Padomes 2002. gada 13. jūnija Pamatlēmuma 2002/584/TI par Eiropas apcietināšanas orderi un par nodošanas procedūrām starp dalībvalstīm (OV L 190, 1. lpp.; turpmāk tekstā — “Pamatlēmums”) 4. panta 6. punktu.
- ² Šis lūgums ticis iesniegts saistībā ar *Generalstaatsanwaltschaft Stuttgart* [Štutgartes Ģenerālprokuratūrai] (turpmāk tekstā — “Vācijas izpildes tiesu iestāde”) veicamo tā Eiropas apcietināšanas ordera izpildes procedūru, ko 2007. gada 18. aprīlī *Sąd Okręgowy w Bydgoszczy* [Bidgoščas Reģionālā tiesa, turpmāk tekstā — “Polijas izsniegšanas tiesu iestāde”) izdevusi attiecībā uz Kozlovski, Polijas pilsoni.

Atbilstošās tiesību normas

Eiropas Savienības tiesības

3 Saskaņā ar Pamatlēmuma piekto apsvērumu:

“Eiropas Savienībai nospraustais mērķis kļūt par brīvības, drošības un tiesiskuma telpu liek atcelt izdošanu starp dalībvalstīm un to aizstāt ar nodošanas sistēmu starp tiesu iestādēm. Ieviešot jaunu, vienkāršotu sistēmu, saskaņā ar kuru notiesātas vai aizdomās turētas personas nodod sodu izpildei vai kriminālvajāšanai, būs iespējams izvairīties no sarežģītības un iespējamās kavēšanās, kas piemīt pastāvošajām izdošanas procedūrām. Tradicionālās sadarbības attiecības, kas līdz šim pārsvarā pastāvēja starp dalībvalstīm, ir jāaizvieto ar sistēmu, kura brīvības, drošības un tiesiskuma telpā paredz brīvu tiesu nolēmumu apriti krimināllietās un kas attiecas gan uz procesuālajiem, gan uz galīgajiem nolēmumiem.”

4 Pamatlēmuma septītajā apsvērumā precizēts:

“Tā kā, darbojoties vienpusēji, dalībvalstis nespēj pilnībā sasniegt mērķi aizviedot daudzpusējo izdošanas sistēmu, kuras pamatā ir 1957. gada 13. decembra Eiropas Konvencija par izdošanu, un šis mērķis tā apjoma un rezultātu dēļ ir vieglāk sasniedzams Savienības līmenī, tad Padome var noteikt pasākumus saskaņā ar subsidiaritātes principu, kā noteikts 2. pantā Līgumā par Eiropas Savienību un 5. pantā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumā. [..]”

5 Pamatlēmuma astotajā apsvērumā noteikts:

“Nolēmumiem par Eiropas apcietināšanas ordera izpildi ir jābūt pakļautiem pietiekamai kontrolei, kas nozīmē, ka dalībvalsts tiesas iestādei, kurā pieprasītā persona ir apcietināta, būs jāpieņem lēmums par tās nodošanu.”

6 Pamatlēmuma 1. panta 1. un 2. punktā Eiropas apcietināšanas orderis un tā izpildes pienākums ir definēts šādi:

“1. Eiropas apcietināšanas orderis ir tiesas nolēmums, ko izsniedz dalībvalsts, lai cita dalībvalsts apcietinātu un nodotu pieprasīto personu kriminālvajāšanas veikšanai vai lai izpildītu brīvības atņemšanas sodu, vai arī lai piemērotu ar brīvības atņemšanu saistītu drošības līdzekli.

2. Dalībvalstis izpilda ikvienu Eiropas apcietināšanas orderi, pamatojoties uz savstarpējas atzišanas principu un saskaņā ar šī pamatlēmuma noteikumiem.”

7 Pamatlēmuma 2. panta 1. punktā paredzēts:

“Eiropas apcietināšanas orderi var izsniegt par darbībām [...] vai par jau piespriestu sodu vai jau piemērotu drošības līdzekli, kuru ilgums ir vismaz četri mēneši.”

8 Pamatlēmuma 3. pantā ir uzskaitīti trīs “Eiropas apcietināšanas ordera obligātas neizpildīšanas pamati”.

- 9) Pamatlēmuma 4. pantā ar nosaukumu “Eiropas apcietināšanas ordera fakultatīvas neizpildīšanas pamats” minētie pamati ir noteikti septiņos punktos. Tā 6. punktā šajā sakarā ir noteikts:

“Izpildes dalībvalsts tiesas iestāde [...] atsaka Eiropas apcietināšanas ordera izpildīšanu šādos gadījumos:

[..]

- 6) Ja Eiropas apcietināšanas orderis ir izsniegts brīvības atņemšanas soda vai ar brīvības atņemšanu saistīta drošības līdzekļa izpildei, ja pieprasītā persona paliek izpildes dalībvalstī, ir izpildes dalībvalsts pilsonis vai rezidents un šī valsts apņemas izpildīt spriedumu vai piespiedu līdzekli saskaņā ar tās tiesību aktiem.”

- 10) Pamatlēmuma 5. pants ar nosaukumu “Garantijas, kas izsniegšanas dalībvalstij jāsniedz īpašos gadījumos”, ir formulēts šādi:

“Izpildes dalībvalsts tiesībās var noteikt, ka izpildes tiesu iestāde izpilda Eiropas apcietināšanas orderi ar šādiem nosacījumiem:

[..]

- 3) Ja persona, attiecībā uz kuru ir izsniegts Eiropas apcietināšanas orderis tās kriminālvajāšanai, ir izpildes dalībvalsts pilsonis vai rezidents, tad nodošanu var pakļaut nosacījumam, ka personu, pēc tās nopratināšanas, nogādā atpakaļ

izpildes dalībvalstī, lai izciestu brīvības atņemšanas sodu vai piespiedu līdzekli, kas tai piespriests izsniegšanas dalībvalstī.”

- 11 Pamatlēmuma 6. pantā ar nosaukumu “Kompetento tiesu iestāžu noteikšana” ir paredzēts:

“1. Izsniegšanas tiesu iestāde ir izsniegšanas dalībvalsts tiesu iestāde, kas ir kompetenta izsniegt Eiropas apcietināšanas orderi, pamatojoties uz šīs valsts tiesību aktiem.

2. Izpildes tiesu iestāde ir izpildes dalībvalsts tiesu iestāde, kas ir kompetenta izpildīt Eiropas apcietināšanas orderi, pamatojoties uz šīs valsts tiesību aktiem.

3. Katra dalībvalsts informē Padomes ģenerālsēkretariātu par kompetento iestādi saskaņā ar tās tiesību aktiem.”

- 12 No 1999. gada 1. maija *Eiropas Kopienu Oficiālajā Vēstnesī* publicētās informācijas par Amsterdamas līguma spēkā stāšanās datumu (OV L 114, 56. lpp.) izriet, ka Vācijas Federatīvā Republika ir pieņēmusi deklarāciju saskaņā ar LES 35. panta 2. punktu, ar kuru tā ir pieņēmusi Tiesas kompetenci lemt saskaņā ar LES 35. panta 3. punkta b) apakšpunktā paredzētajiem noteikumiem.

Valsts tiesības

- 13 Vācijas tiesību sistēmā Pamatlēmums tika transponēts ar 78.–83.k pantu 1982. gada 23. decembra *Gesetz über die internationale Rechtshilfe in Strafsachen* [Likumā par starptautisko tiesisko palīdzību krimināllietās] ar grozījumiem, kas izdarīti ar 2006. gada 20. jūlija *Europäisches Haftbefehlsgesetz* [Likumu par Eiropas apcietināšanas orderi] (*BGBL.* 2006 I, 1721. lpp.; turpmāk tekstā — “*IRG*”), saglabājot parasto Vācijas tiesību terminoloģiju, kurā “nodošana” Pamatlēmuma izpratnē nosaukta par “izdošanu”.
- 14 *IRG* ir nošķirts lēmums par pieteikuma par izdošanu pieņemamību un lēmumu, kurā tas tiek izskatīts un izdošana vai nu tiek piešķirta, vai nē.
- 15 Saskaņā ar *IRG* 29.–32. pantu *Oberlandesgerichte* [augstākajām reģionālajām tiesām] jebkurā gadījumā ir jāizvērtē pieteikuma par izdošanu pieņemamība, ja to lūdz izpildes tiesu iestādes.
- 16 Turpretī lēmumu par to, vai piekrist vai nepiekrist izdošanai, saistībā ar pieteikumiem par izdošanu, ko iesniedz kādas dalībvalsts izsniegšanas tiesu iestāde, ir jāpieņem izpildes tiesu iestādei.
- 17 Pamatlēmuma 4. panta 6. punkts attiecībā uz personām, kas nav Vācijas pilsoņi, neatkarīgi no tā, vai tie ir kādas citas dalībvalsts nevis Vācijas Federatīvās Republikas pilsoņi vai trešo valstu pilsoņi, tika transponēts ar *IRG* 83.b panta 2. punkta b) apakšpunktu. Saskaņā ar šo tiesību normu ar nosaukumu “Neizpildīšanas pamati”:

“Ārvalstnieka, kura pastāvīgā dzīvesvieta ir valsts teritorijā, izdošana var tikt atteikta, ja

[..]

- b) izdošanas soda izpildei gadījumā šī persona nepiekrīt šādai izdošanai pēc tam, kad tikusi informēta par savām tiesībām, par ko ir izdarīts ieraksts tiesas sēdes protokolā, un viņa aizsargājamās intereses, lai sods tiktu izpildīts valsts teritorijā, ir pārākas [..].”

- 18 No procesuālā viedokļa *IRG* 79. panta 2. punktā noteikumi pieteikuma par izdošanu izskatīšanai ir precizēti šādi:

“Pirms *Oberlandesgericht* pieņem lēmumu par [pieteikuma par izdošanu] pieņemamību, kompetentā iestāde [pēc *Generalstaatsanwaltschaft* pieprasījuma] lemj par to, vai tā plāno atsaukties uz neizpildīšanas pamatiem saskaņā ar 83.b pantu. Lēmums neatsaukties uz kādu no neizpildīšanas pamatiem ir jāpamato. Šo lēmumu pārbauda *Oberlandesgericht* [..].”

Process pamata prāvā un prejudiciālie jautājumi

- 19 Ar 2002. gada 28. maijā pasludināto spriedumu *Sąd Rejonowy w Tucholi* [Tuholas rajona tiesa] (Polija) Kozlovskim piesprieda piecu mēnešu cietumsodu par svešas mantas iznīcināšanu. Ar minēto spriedumu uzliktais sods ir kļuvis galīgs, bet vēl nav ticis izpildīts.

- 20 Kopš 2006. gada 10. maija Kozlovskis atrodas ieslodzījumā Štutgartes (Vācija) penitenciārajā iestādē, kur viņš izcieš trīs gadu un sešu mēnešu brīvības atņemšanas sodu, kas viņam tika uzlikts ar *Amtsgericht Stuttgart* [Štutgartes Pirmās instances tiesa]

2006. gada 27. jūlija un 2007. gada 25. janvāra spriedumiem par 61 krāpšanas epizodi, kas izdarīta Vācijā.

- 21 Polijas izsniegšanas tiesas iestāde 2007. gada 18. aprīlī izdotajā Eiropas apcietināšanas orderī lūdza Vācijas izpildes tiesas iestādi izdot Kozlovski *Sąd Rejonowy w Tucholi* uzliktā piecu mēnešu cietumsoda izpildei.
- 22 2007. gada 5. jūnijā *Amtsgericht Stuttgart* uzklausiya Kozlovski šajā sakarā. Viņš šajā tiesas sēdē tiesai norādīja, ka nepiekrīt savai izdošanai Polijas izsniegšanas tiesas iestādei.
- 23 2007. gada 18. jūnijā Vācijas izpildes tiesas iestāde informēja Kozlovski, ka tā neplāno atsaukties uz kādu neizpildes pamatu. Pēc šīs iestādes domām, nepastāv neviens neizpildes pamats *IRG 83.b* panta izpratnē, un it īpaši — ieinteresētās personas pastāvīgā dzīvesvieta neatrodas Vācijā. Šīs personas secīgo uzturēšanos Vācijas teritorijā raksturo vairāku pārkāpumu izdarīšana, neveicot nekādu likumīgu darbību.
- 24 Līdz ar to, uzskatot, ka nav jāveic izmeklēšana, lai uzzinātu, kur, pie kā un kādā nolūkā Kozlovskis uzturējies Vācijā, Vācijas izpildes tiesas iestāde lūdza *Oberlandesgericht Stuttgart* [Štutgartes Augstākajai tiesai] atļaut izpildīt minēto Eiropas apcietināšanas orderi.
- 25 Saistībā ar Kozlovska personisko situāciju no lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu izriet, ka saskaņā ar viņam sodu uzliekošajiem spriedumiem Vācijā viņš nav precējies un viņam nav bērnu. Viņš gandrīz vispār nepārvalda vācu valodu. Viņš ir uzaudzis un strādājis Polijā līdz 2003. gada beigām. Tad viņš šajā dalībvalstī apmēram vienu gadu saņēmis bezdarbnieka pabalstu.

26 Iesniedzējtiesa pieņem, ka no 2005. gada februāra līdz 2006. gada 10. maijam, kad viņš ticis apcietināts Vācijā, Kozlovskis galvenokārt ir uzturējies Vācijas teritorijā. Šī uzturēšanās tikusi pārtraukta 2005. gada Ziemassvētku brīvdienu laikā un, iespējams, 2005. gada jūnijā, kā arī 2006. gada februārī un martā. Viņš ir strādājis gadījuma rakstura darbus celtniecības nozarē, bet nodrošinājis iztiku lielākoties no izdarītajiem pārkāpumiem.

27 Visbeidzot, iesniedzējtiesa skaidro, ka, saskaņā ar *IRG* 79. panta 2. punktu veicot efektīvu kontroli, tai ir jānosaka, vai Kozlovskis “pastāvīgā dzīvesvieta” šā paša likuma 83.b panta 2. punkta izpratnē atradās Vācijas teritorijā dienā, kad tika pieprasīta izdošana, un vai tā tas ir joprojām. Noraidošas atbildes uz šo jautājumu gadījumā minētajai tiesai saskaņā ar Vācijas tiesībām ir jāatļauj Eiropas apcietināšanas ordera izpilde, ja ir izpildīti visi citi tajās paredzētie nosacījumi.

28 Šādos apstākļos *Oberlandesgericht Stuttgart* nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādus prejudiciālus jautājumus:

“1) Vai var pieņemt, ka persona “paliek” [izpildes] dalībvalstī vai ir tās “rezidents” [...] Pamatlēmuma [...] 4. panta 6. punkta izpratnē, ja šī persona:

a) attiecīgajā [izpildes] dalībvalstī neuzturas nepārtraukti,

b) tur neuzturas atbilstoši uzturēšanās tiesībām,

c) tur regulāri izdara noziedzīgus nodarījumus un/vai

d) tur atrodas ieslodzījumā?

2) Vai tāda Pamatlēmuma 4. panta 6. punkta transpozīcija, saskaņā ar kuru nav pieļaujams izdot soda izpildei [izpildes] dalībvalsts pašas pilsoni pret viņa gribu, bet citas dalībvalsts pilsoni var izdot atbilstoši iestādes rīcības brīvībai pret viņa gribu, ir saderīga ar Eiropas Savienības tiesībām, it īpaši ar nediskriminācijas un Eiropas Savienības pilsonības principu saskaņā ar LES 6. panta 1. punktu, ko skata kopā ar EKL 12., 17. un turpmākajiem pantiem, un, ja tas tā ir, vai minētie principi ir jāievēro, vismaz īstenojot rīcības brīvību?”

Par prejudiciālajiem jautājumiem

²⁹ Vispirms ir jāatgādina, kā izriet no šā sprieduma 12. punkta, ka saskaņā ar LES 35. pantu Tiesa vajadzības gadījumā ir kompetenta spriest par pamatlēmuma interpretāciju.

Par pirmo jautājumu

³⁰ Ar savu pirmo jautājumu iesniedzējtiesa būtībā jautā, kāda piemērojamība ir Pamatlēmuma 4. panta 6. punktā minētajiem terminiem “rezidents” un “paliek”, un it īpaši — vai tādos apstākļos kā pamata prāvā var uzskatīt, ka minētā tiesību norma attiecas uz personu, kas tiek meklēta procedūras, kas attiecas uz Eiropas apcietināšanas ordera izpildi, ietvaros.

- 31 Lai atbildētu uz šo jautājumu, ir jāatgādina, ka *inter alia* no Pamatlēmuma 1. panta 1. un 2. punkta, kā arī no tā preambulas piektā un septītā apsvēruma izriet, ka šā pamatlēmuma mērķis ir aizstāt daudzpusējas izdošanas starp dalībvalstīm sistēmu ar sistēmu, saskaņā ar kuru notiesātās vai aizdomās turētās personas nodod starp tiesu iestādēm spriedumu izpildei vai kriminālvajāšanas veikšanai un kas balstīta uz savstarpējās atzīšanas principu (skat. 2007. gada 3. maija spriedumu lietā C-303/05 *Advocaten voor de Wereld*, Krājums, I-3633. lpp., 28. punkts).
- 32 Saskaņā ar Pamatlēmuma 1. panta 2. punktu dalībvalstīm ir jāizpilda jebkurš Eiropas apcietināšanas orderis, pamatojoties uz savstarpējās atzīšanas principu, un saskaņā ar šā pamatlēmuma noteikumiem.
- 33 Šajā sakarā Pamatlēmuma 4. panta 6. punktā ir noteikts Eiropas apcietināšanas ordera fakultatīvas neizpildīšanas pamats, saskaņā ar kuru izpildes tiesu iestādes var atteikties izpildīt šādu orderi, kas izdots soda izpildei, ja pieprasītā persona “paliek izpildes dalībvalstī, ir izpildes dalībvalsts pilsonis vai rezidents” un ja šī valsts apņemas izpildīt šo sodu saskaņā ar iekšējām tiesībām.
- 34 Tādējādi saskaņā ar Pamatlēmuma 4. panta 6. punktu šis fakultatīvas neizpildīšanas pamats ir piemērojams personām, kuras, kaut arī nav izpildes dalībvalsts pilsoņi, tajā “paliek” vai ir tās “rezidenti”. Tomēr šo divu terminu nozīme un piemērojamība nav definētas Pamatlēmumā.
- 35 Eiropas Kopienų Komisija, atzīstot, ka dažas Pamatlēmuma 4. panta 6. punkta teksta valodu versijas varētu liecināt, ka termins “paliek” atrodas tādā pašā līmenī kā rezidences vai pilsonības kritēriji, tomēr apgalvo, ka šī tiesību norma katrā ziņā ir jāinterpretē tādējādi, ka tas, ka pieprasītā persona uzturas izpildes dalībvalstī, ir vajadzīgs, bet nepietiekams nosacījums, lai atsauktos uz minētajā 4. panta 6. punktā paredzēto fakultatīvas neizpildīšanas pamatu.

- 36 Šajā sakarā, protams, ir tiesa, ka termins “paliek” nav interpretējams plaši, kas nozīmē, ka izpildes tiesu iestāde var atteikties izpildīt Eiropas apcietināšanas orderi vienkārši tādēļ, ka pieprasītā persona pagaidu kārtā atrodas izpildes dalībvalsts teritorijā.
- 37 Tomēr Pamatlēmuma 4. panta 6. punktu nevar arī interpretēt tādējādi, ka pieprasītā persona, kura, kaut arī nav izpildes dalībvalsts pilsonis, tajā uzturas noteiktu laiku, nav varējusi izveidot nekādas tādas saiknes ar šo valsti, kuras varētu pamatot atsaukšanos uz šo fakultatīvas neizpildes pamatu.
- 38 Līdz ar to, neraugoties uz redakcionālām atšķirībām minētā 4. panta 6. punkta valodu versijās, nevar uzskatīt, ka tādu pieprasīto personu kategorijai, kas “paliek” izpildes dalībvalstī, šīs tiesību normas izpratnē nav nekādas nozīmes, nosakot šīs pašas tiesību normas piemērošanas jomu, kā to šīs prāvas tiesas sēdē apgalvoja *inter alia* arī Nīderlandes valdība.
- 39 Līdz ar to nepietiek ņemt vērā terminu “rezidents” Pamatlēmuma 4. panta 6. punkta izpratnē, bet ir arī jānosaka, kādā veidā termins “paliek” var papildināt pirmā minētā termina piemērojamību.
- 40 Pirmkārt, šādu Pamatlēmuma 4. panta 6. punkta lasījumu neietekmē tas, ka saskaņā ar šā paša pamatlēmuma 5. panta 3. punkta tekstu, kas attiecas uz tādas personas izdošanu, par kuru kriminālvajāšanas veikšanai izdots Eiropas apcietināšanas orderis, izpildes dalībvalsts tiesībās var pakļaut šajā tiesību normā noteiktajam nosacījumam tikai tad, ja attiecīgā persona ir šīs dalībvalsts pilsonis vai rezidents, neatsaucoties uz to, vai šī persona “paliek” [attiecīgajā valstī].

41 Otrkārt, attiecībā uz terminu “paliek” un “rezidents” interpretāciju ir jāprecizē, ka pretēji Čehijas un Nīderlandes valdības apgalvotajam katra dalībvalsts nav tiesīga izvērtēt šo abu terminu definīciju.

42 Proti, gan no Kopienų tiesību vienveidīgas piemērošanas prasības, gan no vienlīdzības principa izriet, ka šī tiesību norma, kurā tās satura un piemērošanas jomas noskaidrošanai nav nevienas tiešas norādes uz dalībvalstu tiesībām, parasti visā Kopienā ir interpretējama autonomi un vienveidīgi, ņemot vērā šīs tiesību normas kontekstu un attiecīgā tiesiskā regulējuma mērķi (pēc analogijas skat. 2007. gada 18. oktobra spriedumu lietā C-195/06 *Österreichischer Rundfunk*, Krājums, I-8817. lpp., 24. punkts un tajā minētā judikatūra).

43 Ņemot vērā, ka Pamatlēmuma mērķis, kā izriet no šā sprieduma 31. punkta, ir aizstāt daudzpusējas izdošanas starp dalībvalstīm sistēmu ar sistēmu, saskaņā ar kuru notiešātās vai aizdomās turētās personas nodod starp tiesu iestādēm spriedumu izpildei vai kriminālvajāšanas veikšanai, pamatojoties uz savstarpējās atzīšanas principu, un izpildes tiesu iestāde var iebilst pret izdošanu tikai saskaņā ar vienu no Pamatlēmumā paredzētajiem atteikuma pamatiem, termini “paliek” un “rezidents”, kas nosaka tā 4. panta 6. punkta piemērošanas jomu, ir jādefinē vienveidīgi, jo tie attiecas uz autonomiem Kopienų tiesību jēdzieniem. Tādējādi, transponējot šo 4. panta 6. punktu valsts tiesībās, dalībvalstīm nav tiesību noteikt šiem terminiem plašāku piemērojamību par to, kas izriet no šādas vienveidīgas interpretācijas.

44 Lai noskaidrotu, vai noteiktajā situācijā izpildes tiesu iestāde var atteikties izpildīt Eiropas apcietināšanas orderi, tai vispirms ir vienkārši jānosaka, vai pieprasītā persona ir [attiecīgās valsts] pilsonis vai “rezidents”, vai tā tajā “paliek” Pamatlēmuma 4. panta 6. punkta izpratnē un vai tādējādi tā ietilpst šīs tiesību normas piemērošanas jomā. Otrkārt, un tikai tad, ja izpildes tiesu iestāde konstatē, ka uz minēto personu attiecas viens no minētajiem noteikumiem, tai ir jāizvērtē, vai pastāv likumīgas intereses, kas pamatotu izsniegšanas dalībvalsts uzliktā soda izpildi izpildes dalībvalsts teritorijā.

- 45 Šajā sakarā ir jāuzsver, kā to dara visas dalībvalstis, kas Tiesai iesniegušas apsvērumus, un Komisija, — ka Pamatlēmuma 4. panta 6. punktā noteiktā fakultatīvas neizpildes pamata mērķis *inter alia* ir ļaut izpildes tiesu iestādei piešķirt īpašu nozīmi iespējai palielināt pieprasītās personas iespējas reintegrēties sabiedrībā pēc uzliktā soda beigām.
- 46 Tādējādi termini “paliek” un “rezidents” attiecas uz situācijām, kurās persona, par kuru ir izdots Eiropas apcietināšanas orderis, vai nu faktiski dzīvo izpildes dalībvalstī, vai arī, pastāvīgi uzturoties noteiktu laiku šajā pašā valstī, ir ar to izveidojusi līdzīgas pakāpes saikni, kāda ir rezidentam.
- 47 Ņemot vērā lūgumā sniegt prejudiciālu nolēmumu sniegto informāciju, Kozlovskis nav Vācijas “rezidents” Pamatlēmuma 4. panta 6. punkta izpratnē. Līdz ar to turpmākā interpretācija attiecas tikai uz šajā pašā tiesību normā iekļauto terminu “paliek”.
- 48 Lai noteiktu, vai konkrētajā situācijā starp pieprasīto personu un izpildes dalībvalsti pastāv saikne, kas ļauj atzīt, ka uz šo personu attiecas termins “paliek” Pamatlēmuma 4. panta 6. punkta izpratnē, ir vispārīgi jāizvērtē vairāki objektīvi fakti, kas raksturo šīs pieprasītās personas situāciju, tostarp tās uzturēšanās ilgums, būtība un apstākļi, kā arī šīs personas ģimenes un ekonomiskās saiknes ar izpildes dalībvalsti.
- 49 Ņemot vērā, ka izpildes tiesu iestādei ir jāveic vispārīgs novērtējums, lai vispirms noteiktu, vai uz attiecīgo personu attiecas Pamatlēmuma 4. panta 6. punkts, atsevišķs apstāklis, kas raksturo attiecīgo personu, kā tāds principā nav noteicošs.

- 50 Attiecībā uz tādiem apstākļiem, ar ko iesniedzējtiesa saista sava pirmā jautājuma a) līdz d) apakšpunktu, ir jāatzīst, ka, pēc tās domām, a) apakšpunktā izklāstītais apstāklis, ka pieprasītā persona nav nepārtraukti uzturējusies izpildes dalībvalstī, un b) apakšpunktā minētais apstāklis, saskaņā ar kuru šī persona nav uzturējusies šajā valstī saskaņā ar valsts tiesību aktiem par ārvalstnieku iebraukšanu un uzturēšanos, nav fakti, kas paši par sevi vien ļautu secināt, ka Pamatlēmuma 4. panta 6. punkta izpratnē šī persona “[ne]paliek” šajā dalībvalstī, tomēr var būt nozīmīgi izpildes tiesu iestādei, ja tai ir jāizvērtē, vai attiecīgā persona ietilpst minētās tiesību normas piemērošanas jomā.
- 51 Attiecībā uz apstākli, kas izklāstīts pirmā jautājuma c) apakšpunktā, saskaņā ar kuru šī persona izpildes dalībvalstī regulāri izdara noziedzīgus nodarījumus, un šā paša jautājuma d) apakšpunktā minētais fakts, ka tā atrodas ieslodzījumā šajā valstī brīvības atņemšanas soda izpildei, ir jāatzīst, ka runa ir par faktiem, kas nav būtiski izpildes tiesu iestādei, ja tai vispirms ir jānosaka, vai attiecīgā persona [tajā] “paliek” Pamatlēmuma 4. panta 6. punkta izpratnē. Turpreti šādiem faktiem, pieņemot, ka ieinteresētā persona “paliek” izpildes dalībvalstī, var būt zināma nozīme minētās iestādes vērtējumā, kas tai pēc tam ir jāveic, lai noskaidrotu, vai pamatoti var neizpildīt Eiropas apcietināšanas orderi.
- 52 Līdz ar to, kaut arī divi no četriem iesniedzējtiesas pirmā jautājuma a) un b) apakšpunktā minētajiem apstākļiem nav noteicoši, tie var būt nozīmīgi izpildes tiesu iestādei, ja tai ir jānosaka, vai ieinteresētās personas situācija ietilpst Pamatlēmuma 4. panta 6. punkta piemērošanas jomā.
- 53 Šajā sakarā ir jāatzīst, ka, ņemot vērā vairākus iesniedzējtiesas minētos faktus, kas raksturo tādas personas kā persona pamata prāvā stāvokli, tostarp pieprasītās personas uzturēšanās ilgumu, būtību un apstākļus, kā arī ģimenes saikņu neesamību un ļoti vājas ekonomiskās saiknes ar izpildes dalībvalsti pastāvēšanu, nevar uzskatīt, ka uz šādu personu attiecas termins “paliek” Pamatlēmuma 4. panta 6. punkta izpratnē.

54 Ņemot vērā visus iepriekš minētos apsvērumus, uz pirmo jautājumu ir jāatbild, ka Pamatlēmuma 4. panta 6. punkts ir interpretējams tādējādi, ka:

- pieprasītā persona ir izpildes dalībvalsts “rezidents”, ja tā tajā faktiski dzīvo, un tā tajā “paliek” — ja, uzturoties noteiktu laiku šajā dalībvalstī, tai ir radušās līdzīgas pakāpes saikne ar šo valsti, kāda ir rezidentam;

- lai noteiktu, vai starp pieprasīto personu un izpildes dalībvalsti pastāv saikne, kas ļauj atzīt, ka uz šo personu attiecas termins “paliek” Pamatlēmuma 4. panta 6. punkta izpratnē, izpildes tiesu iestādei ir vispārīgi jāizvērtē vairāki objektīvi fakti, kas raksturo šīs personas situāciju, tostarp pieprasītās personas uzturēšanās ilgums, būtība un apstākļi, kā arī šīs personas ģimenes un ekonomiskās saiknes ar izpildes dalībvalsti.

Par otro jautājumu

55 Iesniedzējtiesa uzskata, ka tai ir jāatļauj izpildīt Eiropas apcietināšanas orderi, kas izdots attiecībā uz Kozlovski, ja ir skaidrs, ka šīs personas “pastāvīgā dzīvesvieta” IRG 83.b panta 2. punkta b) apakšpunkta izpratnē neatrodas Vācijā.

56 Ņemot vērā šā sprieduma 47. un 53. punktu, kā arī Tiesas atbildi uz pirmo jautājumu, uz otro uzdoto jautājumu vairs nav jāatbild, jo pieprasītā persona pamata prāvā neieilpst Pamatlēmuma 4. panta 6. punkta piemērošanas jomā.

Par tiesāšanās izdevumiem

57 Attiecībā uz pamata lietas dalībniekiem šī tiesvedība ir stadija procesā, kuru izskata iesniedzējtiesa, un tā lemj par tiesāšanās izdevumiem. Tiesāšanās izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav minēto lietas dalībnieku tiesāšanās izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (virspalāta) nospriež:

Padomes 2002. gada 13. jūnija Pamatlēmuma 2002/584/TI par Eiropas apcietināšanas orderi un par nodošanas procedūrām starp dalībvalstīm 4. panta 6. punkts ir interpretējams tādējādi, ka:

- **pieprasītā persona ir izpildes dalībvalsts “rezidents”, ja tā tajā faktiski dzīvo, un tā tajā “paliek” — ja, uzturoties noteiktu laiku šajā dalībvalstī, tai ir radušās līdzīgas pakāpes saikne ar šo valsti, kāda ir rezidentam;**

- **lai noteiktu, vai starp pieprasīto personu un izpildes dalībvalsti pastāv saikne, kas ļauj atzīt, ka uz šo personu attiecas termins “paliek” minētā 4. panta 6. punkta izpratnē, izpildes tiesu iestādei ir vispārīgi jāizvērtē vairāki objektīvi fakti, kas raksturo šīs personas situāciju, tostarp pieprasītās personas uzturēšanās ilgums, būtība un apstākļi, kā arī šīs personas ģimenes un ekonomiskās saiknes ar izpildes dalībvalsti.**

[Paraksti]